

N

**ბაღერმა
GALLERY**

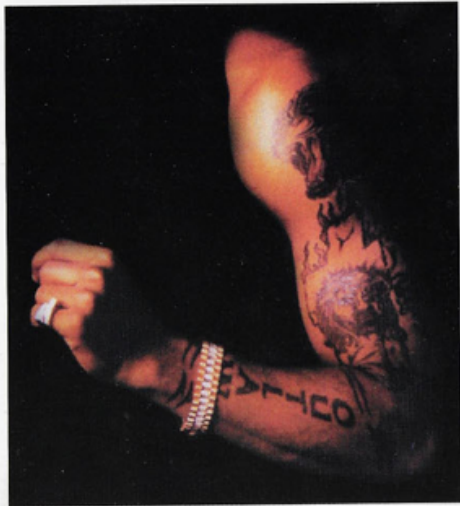
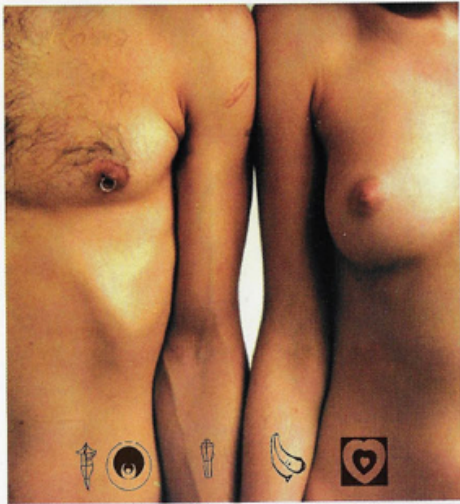
ბზბ
WAY
ბზბ
WAY

ბზბ
WAY
ბზბ
WAY

თემურ ჯავახიშვილი, XX სართული, ასტრალური
პროექცია, ინსტალაცია, ვიდეო-არტი, 200X270X50, 1999
Temo Javakhishvili, XX floor, astral projection,
Installation, video-art, 200X270X50, 1999

კოკა ცხეველიანი, კანინგარეშუ ფოტო-ვიდეო ინსტალაცია, 300X450X80, 1999
Koka Tskvediani, Outlaw, Video-photo instalation, 300X450X80, 1999

სიჩუმე - შხეპა, როგორც ინტერესი
OUTLAW - კანონდარღობა, როგორც სტილი
ჩხეპი - სიჩუმე, როგორც მნიშვნელოვანი აუცილებლობა

სიჩუმე - TOUCH, AS AN INTEREST
OUTLAW - OUTLAW, AS A STYLE
ჩხეპი - SILENCE, AS AN IMPORTANT NECESSITY

მ ღ ე ლ ა მ ი

მ ღ ე ლ ა მ ი

მ ღ ე ლ ა მ ი

მ ღ ე ლ ა მ ი

მ ღ ე ლ ა მ ი

მ ღ ე ლ ა მ ი

მ ღ ე ლ ა მ ი

მ ღ ე ლ ა მ ი

მ ღ ე ლ ა მ ი

მ ღ ე ლ ა მ ი

მ ღ ე ლ ა მ ი

ყველა ადამიანს ანგელოზი თავისებურად აჩვენებს წარმოდგენილი. მე ამ ნამუშევრებით
 აზარტული ვახუშტი რეალური, ზენ ვეხივრობი ყოველდღიურ რეალიზაში, ვუყვარები
 უამრავ რეკლამას მასმედიით ვეხივით კარგა და ცუდს ყოველდღიურ ნივთებს, რომლებიც
 ავითრებენ ყოველდღიურ ცხოვრებას და ამ ერთგვარობაში ადამიანი ვეხებს
 გამოსავლას ხელიდანსათვის გამოსავალი რეალიზაში დანახული აზარტულია.
 ნიკო ტეტსკლადე

EACH PERSON IMAGINES AN ANGEL IN HIS OWN WAY.
 IN MAY WORKS I SHOWED IRREAL AS REAL.
 WE LIVE IN EVERYDAY REALITY WATCH LOTS OF ADVERTISEMENTS,COME IN TOUCH WITH
 BAD AND GOOD, WITH ORDINARY THINGS.
 THIS MAKES OUR LIFE MONOTONOUS.
 ONE TRIES TO ESCAPE THIS MONOTONY.

მ ღ ე ლ ა მ ი

მ ღ ე ლ ა მ ი

მ ღ ე ლ ა მ ი

მ ღ ე ლ ა მ ი

მ ღ ე ლ ა მ ი

მ ღ ე ლ ა მ ი

მ ღ ე ლ ა მ ი

მ ღ ე ლ ა მ ი

მ ღ ე ლ ა მ ი

მ ღ ე ლ ა მ ი

მ ღ ე ლ ა მ ი

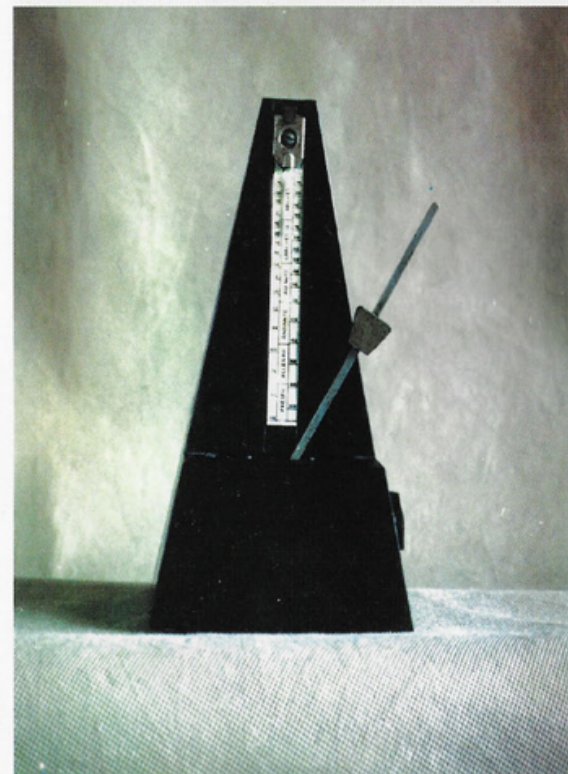
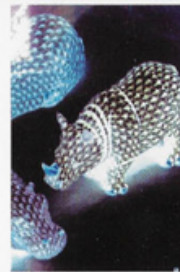
მ ღ ე ლ ა მ ი

მ ღ ე ლ ა მ ი

ნიკო ტეტსკლადე მე შტ – დღე-ღამე, ინსტალაცია, 2 ფოტო 150X150 8 ფერწერა 43X37, 1999
 Niko Tsetskldaze, I ... you, day-night, Instalation, 2 photos 150X150 8 paintings 43X37, 1999

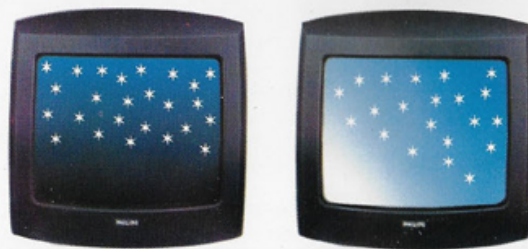

ილიკო ზაუტაშვილი, ჩვევები და მოიხიონილებები, ინსტალაცია, 210X500X8, 1998-99
 Iliko Zautashvili, Habits and needs, Instalation, 210X500X8, 1998-99

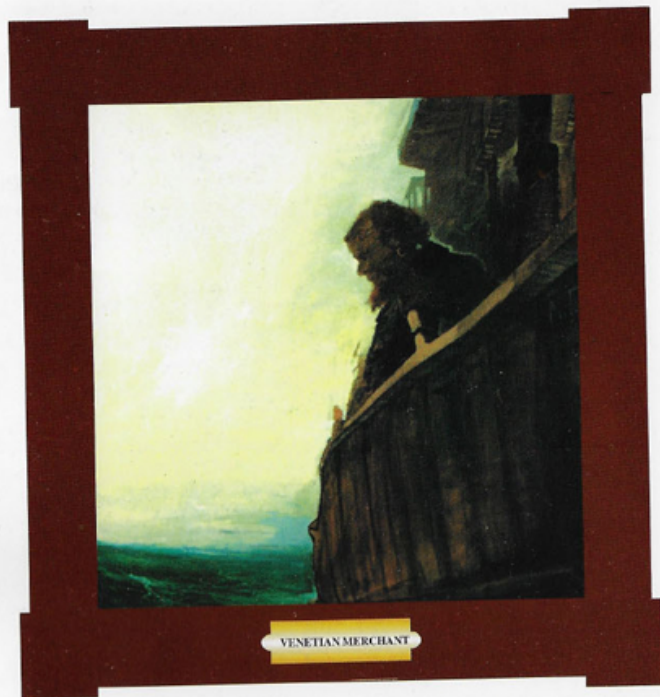

გურამ წიბახაშვილი ქალი, ღრუბელი, დროის ხანგრძლივობა 1/30, 1/60,
ორნაწილიანი ფოტო, 50X100, პროპერეტული ბეჭდვა, 1998
Guram Tsibakhashvili, Woman, cloud, Duration of time 1/30, 1/60,
two parts, foto, 50X100, Silvergelatin print, 1998

ოლეგ ტიმჩენკო უსასრულო ფრენა (ეძღვნება ანტუან სანტ ეგაპერის, 260X140, ფოტოქსიოვილი, ორი მონიტორი, 1999
Oleg Timchenko, Infinite flying, (dedicated to Antuan sant Egzavery), 260X140, photocloth, 2 monitors, 1999

VENETIAN MERCHANT

VENETIAN MERCHANT

მამუკა ცეცხლაძე: ვენეციელი ვაჭარი, ინსტალაცია,
150X150, ტიკინი, ხელი, ხელისა, 1998
Mamuka Tsetskladze, Venecien marchand, Instalation,
150X150 oil on canvas, Tikin carpet, 1998

ბიოგრაფიები

უსანგი ხუმარაშვილი

დაბ. 1948წ. ქ. თბილისში.

1968-73 წწ. სწავლობდა თბილისის სახელმწიფო სამხ-
ატკრო აკადემიაში.

პერსონალური გამოფენები:

- 1993 - იაშვილის სახ. სამხატვრო გალერეა, თელავი
- 1994 - სურათების ეროვნული გალერეა, თბილისი
- 1998 - გალერეა „ორიენტი“, თბილისი

ძირითადი გამოფენები:

- 1978 - თეატრის მხატვართა გამოფენა, მოსკოვი
- 1981 - ჯგუფური გამოფენა, ლენინგრადი
- 1994 - ხელოვნების ფესტივალი, სოჭი
- 1996 - თანამედროვე ხელოვნების I საერთაშორისო
ბიენალე, სურათების ეროვნული გალერეა, თბილისი
- 1998 - თანამედროვე ქართული ხელოვნება, შაარლან-
დის რადიო, შაარბრუკენი

გურამ წიბახაშვილი

დაბ. 1960 წ. ქ. თბილისში

1977-1982 წწ. სწავლობდა თბილისის სახელმწიფო უნი-
ვერსიტეტში

პერსონალური გამოფენები:

- 1985 - გალერეა „მერანი“, თბილისი
- 1987 - კულტურის სამინისტრო, თბილისი
- 1989 - „თბილისი89“, ცენტრალური მხატვრის სახლი,
მოსკოვი
- 1990 - ვოთეს ინსტიტუტი, ფრაიბურგი
- 1991 - „ღრამაგული გრიფიალობები“, გალერეა 2,1-2/4,1-
2, ამსტერდამი
- 1993 - „კიბე“, თბილისის ისტორიული მუზეუმი, ქარეხლა,
თბილისი
- 1994 - „ნიეთები“, კინოს სახლი, თბილისი
- 1997 - „ალისა ხაოცრებათა ქვეყანაში“, „Goldstein Gal-
lery“ ნიუ ორკი
- 1998 - „განმარგებანი“, ბრაგისლავა

ძირითადი გამოფენები:

- 1988 - „ავანგარდი88“, თბილისი, ქარეხლა
- 1987 - „portum“, ვილნიუსი
- „Kon de kok“, ტალინი
- 1991 - „A rest on the way to Egypt“, ახალგაზრდობის სახ-
ლი, მოსკოვი
- 1993 - „შიდაბუნება“, ქარეხლა, თბილისი
- „შიგნიდან გარეთ“, Bell Gallery, ბაზელი
- 1994 - „შიგნი და გარეთ“, მხატვრის სახლი, ვისბადენი
- 1996 - „Megauniverse“, გამოფენა-აქცია, გალერეა გმს,
თბილისი
- 1998 - „გრანსფორმაცია“, UNESCO, პარიზი

Biographies

USANGI KHUMARASHVILI

Born 1948 Tbilisi

1968-73 studied in Tbilisi State Art Academy
Solo Exhibitions

- 1993 - Iashvili Art Gallery, Telavi
 - 1994 - National picture gallery, Tbilisi
 - 1998 - Gallery "Orient", Tbilisi
- Selected Group Exhibitions**
- 1978 - Theatre Artist's Exhibition, Moscow
 - 1981 - Group Exhibition, Leningrad
 - 1994 - Art festival, Sochi
 - 1996 - I International Bienial of modern Art, National
picture Gallery
 - 1998 - Modern Georgian Art, Zaarland Radio,
Zaarbrucken

GURAM TSIBACKASHVILI

born 1960 Tbilisi

1982 Graduated from the academy of arts, Tbilisi
Solo exhibition

- 1986 - "Merani" Gallery, Tbilisi
 - 1987 - Culture Department, Tbilisi
 - 1989 - "Tbilisi-89" House of art Moscow
 - 1990 - Goete Institute, Fraiburg
 - 1991 - "Dramatic trivials", Gallery 2,1/2 X 4,1/2, Am-
sterdam
 - 1993 - "stage", Tbilisi history Museum, Karvasla, Tbili-
si
 - 1994 - "things", House of movie, Tbilisi
 - 1997 - "Alisa in the wonderland", Goldstein Gallery,
New-York
 - 1998 - "explanation", Bratislava
- Selected Group Exhibitions**
- 1987 - "Portum", Vilnius
 - "Kon de Kok", Talin
 - Group Exhibition, Karvasla
 - 1988 - "Avantgarde 88, Tbilisi, Karvasla
 - 1991 - "A rest on the way to Egypt", Youth House, Mos-
cow
 - 1993 - "Inner Nature", Karvasla Tbilisi
 - "from within out", Gallery Bell, Bazel
 - 1994 - "In and out", House of art, Visbaden
 - 1996 - "Megauniverse", exhibition-action, Gallery TMS
 - 1997 - "Group exhibition", Ifa Gallery, Berlin

- ჯგუფური გამოფენა, გალერეა არექს, ნიუ-იორკი
- გალერეა „Friedrich“, კოლნი
- აღმოსავლეთ-დასავლეთის ფესტივალი, საფრანკეთი
- „Georgian dokumentary“, ბრაგისლავა

ოლეგ ტიმჩენკო

1957 წ - დაიბადა თბილისში
 1977-82 წწ - სწავლობდა თბილისის სამხატვრო აკადემიაში

პერსონალური გამოფენები:

- 1991 წ - „წინააღმდეგობა“, აქცია კოლმეურნეობის მოედანზე მიწისქვეშა გალერეაში, თბილისი
- 1992 წ - „მკედარი ზღვების რიგებში“, - ანტიბიკულ გალერეა, შეფილდი. გალერეა „არტ სპეისი“, ბრისტოლი
- 1994 წ - თბილისის ცენტრალური ბაზარი, პერფორმენსი
- 1996 წ - „მე მიყვარს ეს მიწა“, თანამედროვე ხელოვნების გალერეა, თბილისი
- „რეგისტრი“, ძველი გალერეა, თბილისი
- 1997 წ - „ეარლი კუბში“, სკულპტურის დაღება, თბილისი
- 1998 წ - „ტყის სულები“, პერფორმენსი, ვაკის პარკი
- საერთაშორისო ფოტო ბიენალე, ბრაგისლავა

ძირითადი გამოფენები:

- 1986 წ - „მეათე სართული“, ქარუასლის მუზეუმი, თბილისი
- 1987 წ - კედლის მოხატვა და ინსტალაცია, აღმოსავლეთ ბერლინი
- „პერსონალური ხელოვნება“, ლაიფციგი
- გალერეა ფრიდრიხი, კოლნი
- თანამედროვე ხელოვნების ფესტივალი, ნარვა
- 1988 წ - თანამედროვე ხელოვნების გამოფენა, პარიზი
- 1989 წ - გალერეა „შავ - თეთრი დარბაზი“, ბუდაპეშტი
- 1990 წ - თანამედროვე ხელოვნების პირველი ბიენალე, გალერეა „არიადნა“, ლენინგრადი
- 1991 წ - ფიროსმანი და ავანგარდი, ბარსელონა
- 1992 წ - „სიციხე და კონტაქტი“, Mappin Art Gallery შეფილდი
- Gallery Arnolfini, ბრისტოლი
- გალერეა არტ სპეისი, ბრისტოლი
- „გრძობების სამყარო“, ალტერნატიული გალერეა, მოსკოვი
- კონცერტი, პერფორმენსი, რუსთაველის თეატრი, თბილისი
- 1993 - ინსტალაცია, გალერეა ბელ, ბაზელი „აბსტინენცია“, „ახალი გალერეა“, თბილისი
- 1994 - „აბრეშუმის გზა“, ქარუასლა, თბილისი
- თანამედროვე ხელოვნების II ბიენალე, ცეკინი, მონტენეგრო
- თანამედროვე ხელოვნების საერთაშორისო ფესტივალი, სოჭი
- 1995 - თანამედროვე ხელოვნების ცენტრის პრეზენტაცია, ქარუასლა, თბილისი

- 1998 - "Trans-formation", UNESCO, Paris
- Group Exhibition, Gallery Apex, New-York
- Group Exhibition, Gallery Friedrich, Koln
- East-West Festival, Paris, Gallery "Cave Gerar"
- "Georgian dokumentary", Bratislava

OLEG TIMCHENKO

Born 1957, Tbilisi 1982 Graduated from Tbilisi state academy of arts

Solo Exhibitions

- 1991 - "Stand against", collective square, underground, Tbilisi
- 1992 - "Dead sea rhythms", Untitled Gallery, sheffield
- Gallery Art-space, Bristol.
- 1994 - Tbilisi central market, performance
- 1996 - "I love this earth", Modern art Gallery, Tbilisi
- "Register" - Old Gallery, Tbilisi
- 1997 - "Rose in Cube" Sculpture place, Tbilisi
- 1998 - "Wood soul" performance, Vake square
- International photo Bienalle, Bratislava

Selected group exhibitions

- 1986 - "10-th a floor", Karvasla, Tbilisi
- 1987 - "Paint of wall and instalation", east Berlin
- "Person+art", Leiptzig
- Gallery Friedrich, Koln
- Modern Art Festival, Estonia, Narva
- 1988 - Modern Art exhibition, Paris, UNESCO
- 1989 - Gallery "White - Black Hall", Budapesht
- 1990 - Modern Art I Bienalle, Gallery Ariadne, Leningrad
- 1991 - "From Pirosmani up to Avant-garde", Barcelona
- 1992 - "Heat and Conduct", Mappin Art Gallery, Sheffield
- Gallery Arnolfini, Bristol
- Gallery Art-space, Bristol
- "World of feelings", Alternative Gallery, Moscow
- Concert, Performance, theatre of Rustavely, Tbilisi
- 1993 - Instalation, Gallery Bell, Bazel
- 1994 - "Silk road", Karvasla, Museum, Tbilisi
- Modern Art II Bienalle, Cetini, Montenegro
- Modern Art International Gallery, Sotchi
- 1995 - Modern art center presentation, Karvasla, Tbilisi
- "Cartezian reflection and experience of heart", Gallery on Kashirka, Moscow
- 1996 - Pirosmani I International Biennale, Blue Gallery, Tbilisi
- 1997 - "From photo to picture", Ifa-Gallery, Berlin
- Modern Art Festival, Macedonia

- „კარტეზიანული მოსაზრებები“, თანამედროვე ხელოვნების გალერეა კამირკაზე, მოსკოვი
- 1996 - ფიროსმანის I საერთაშორისო ბიენალე, ცისფერი გალერეა, თბილისი
- 1997 - „ფოტოდან-ნახატამდე“, „ifa-Gallery“, ბერლინი
- თანამედროვე ხელოვნების ფესტივალი, მაკედონია
- ქართული კულტურის დღეები, პრაღა
- 1998 - „გრანს-ფორმაცია“, UNESCO, პარიზი
- საერთაშორისო ფოტოკონკურსი, მირზაანი
- საერთაშორისო ფოტო ბიენალე, ბრაგისლავა
- ქართულ-ამერიკული ერთობლივი პერფორმანსი, მცირე აკადემია, თბილისი

60307 ცხვსლამე

დაბ. 1959 წ. ქ. თბილისში
 1981-1986 წლებში სწავლობდა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიაში

პერსონალური გამოფენები:

- 1996 - კლოუნები, ლიგერატურის მუზეუმი, თბილისი
- ძირითადი გამოფენები:**
- 1986 - „მე-10 სართული“, თბილისის ისტორიული მუზეუმი
 - 1988 - ქუჩის გამოფენა, აღმოსავლეთ ბერლინი
 - გალერეა Eigen+Art, ლაიფციგი
 - თანამედროვე ხელოვნების ფესტივალი, ნარვა
 - თანამედროვე ხელოვნება საბჭოთა კავშირიდან, პარიზი
 - „მე-10 სართული“, ეთნოგრაფიული მუზეუმი, ლენინგრადი
 - 1988 - ახალგაზრდა მხატვართა კლუბი, ბუდაპეშტი
 - 1989 - ჯგუფური გამოფენა, Gallery Friedrich, კოლნი
 - 1990 - თანამედროვე ხელოვნების ბიენალე, Gallery Ariadne, სანქტ-პეტერბურგი
 - 1992 - შავი ბაზარი, თბილისის ისტორიული მუზეუმი
 - სიციხე და კონტაქტი, Mappin Art Gallery, შეფილდი
 - ჯგუფური გამოფენა, Arnolfini Gallery, ბრისტოლი
 - 1994 - თანამედროვე ხელოვნების ბიენალე, ცეკინი, მონტენეგრო
 - „ნახტომი სიყვარულში“, მხატვრის სახლი, მოსკოვი
 - 1995 - „ჩამთარი გალასგანია“, ეროვნული ბიბლიოთეკა, თბილისი
 - „კარტეზიანული გააზრებანი და გულის გამოცდილება“, გალერეა კამირკაზე, მოსკოვი
 - 1996 - „ომის გვერდით“, სურათების ეროვნული გალერეა, თბილისი
 - „ხატა და შემეცნება“, სურათების ეროვნული გალერეა
 - თანამედროვე ხელოვნების I საერთაშორისო ბიენალე, სურათების ეროვნული გალერეა, თბილისი
 - „სამუქარი“, გალერეა არტ-სინთეზი, თბილისი
 - 1997 - ფოტოსა და მხატვრობის შორის, Gallery-ifa, ბერლინი
 - „რაჟ დამიკოვა ბეჭეობამ“, თანამედროვე ხელოვნების გალერეა, თბილისი

- Days of Georgian Culture, Praga
- 1998 - "Trans-formation", Unesco, Paris
- International work shop - Mirzaani
- International Photo - Bienalle, Bratislava
- Georgian-American Performance, "Mtsire Akademia", Tbilisi

NICKO TSETSKLADZE

Born 1959, Tbilisi 1986 Graduated from the academy of arts, Tbilisi

Solo exhibitions

- 1996 - "Clowns", Museum of literatury, Tbilisi
- Selected group exhibitions*
- 1986 - "10-th floor", Georgian history Museum, Karvasla, Tbilisi
- 1987 - street exhibition, east Berlin
- Gallery Eigen+Art, Laipzig
- Modern Art Festival, Narva
- Modern Art from Soviet Union, UNESCO, Paris
- "10-th floor", Ethnographic Museum, Leningrad
- 1988 - Union artists' club, Budapesht
- 1989 - Group exhibition, Gallery Friedrich, Koln
- 1990 - Modern Art biennial, Gallery Ariadne, Sant-Peterburg
- 1992 - "Black Market", Tbilisi history Museum Karvasla, Tbilisi
- "Heat and Conduct", Mappin Art Gallery, Sheffield;
- "Group exhibition", Arnolfini Gallery, Bristol
- 1994 - Modern Art biennial, Cetini, Montenegro
- "Jump in emptyness", House of Art, Moscow
- Cartesian reflection and experience of heart", gallery on Kashirka, Moscow
- 1996 - "Next to the war", National picture Gallery, Tbilisi
- "Icon and Perception", National picture Gallery, Tbilisi
- "I International biennial of modern Art, Tbilisi
- "Gift", Gallery Art-synthesis, Tbilisi
- 1997 - "In the middle of the paintings and the photo", Gallery-ifa, Berlin
- "Recall of the childhood", Modern art Gallery, Tbilisi
- "Conduct", Georgian and Skhotland art Group exhibition, Art Internation festival "Gift", Tbilisi
- 1998 - "By hand", Georgian and English Art group Exhibition, Tbilisi history Museum, Karvasla
- "Totality", modern performance theatre from Atlanta, Tbilisi
- Georgian modern Art, Zaarland radio, Zaarbruken

– „კონტაქტი“, ქართველი და შოტლანდიელი მხატვრების ერთობლივი გამოფენა, ხელოვნების საერთაშორისო ფესტივალი „სახუქარი“, თბილისი
 1998 – „ხელით“, ქართველი და ინგლისელი მხატვრების ერთობლივი გამოფენა, ქარვასლა, თბილისი
 – ერთობლივი პერფომანსი, თანამედროვე პერფომანსის თეატრი აგლანტიდან, თბილისი
 – თანამედროვე ქართული მხატვრობა, მაარლენდის რადიო, მაარბრუკენი

კოპა ცხველიანი

დაბ. 1957 ქ. თბილისში,
 1975-80 სწავლობდა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში

პერსონალური გამოფენები:

1994 – ჯანაშიას სახ. საქართველოს ისტორიის მუზეუმში, „ახალი გალერეა“, თბილისი

ძირითადი გამოფენები:

1992 – „არჩევანი და ღირებულება“, ჯანაშიას სახ. საქართველოს ისტორიის მუზეუმში, „ახალი გალერეა“, თბილისი
 1993 – „ამერიკა-500“, ჯანაშიას სახ. საქართველოს ისტორიის მუზეუმში, „ახალი გალერეა“, თბილისი
 – „აბსტინენცია“, ჯანაშიას სახ. საქართველოს ისტორიის მუზეუმში, „ახალი გალერეა“, თბილისი
 – „Art-миф“, მოსკოვის საერთაშორისო სამხატვრო ბაზრობა, მოსკოვი
 1994 – „შამთარი ვადასაგანია“, სახელმწიფო ბიბლიოთეკა, თბილისი
 1995 – „Media space“, საქართველოს ხელოვნების სახელმწიფო მუზეუმში, თბილისი
 – „სახუქარი“, გალერეა არტ-სინთეზი, თბილისი
 1996 – „კარტეზიანული გააზრებანი და გულის გამოცდილებანი“, გალერეა კაშირკაზე, მოსკოვი
 1997 – „რაც დამიტოვა ბავშვობამ“, თანამედროვე ხელოვნების გალერეა, თბილისი
 1998 – თანამედროვე ქართული მხატვრობა, მაარლანდის რადიო, მაარბრუკენი

ილიკო ზაუტაშვილი

1952 – დაიბადა ქ. თბილისში
 1974 წ. დაამთავრა თბილისის სამხატვრო აკადემია

პერსონალური გამოფენები:

1978 – გალერეა „მერანი“, თბილისი (აიკრძალა)
 1981 – „კელეხი“, გენიკური ესთეტიკის ინსტიტუტი, თბილისი
 1988 – „კონცეფტი, როგორც პლასტიკური იდეა“, გალერეა „პეტროვსკის ხაზები“, მოსკოვი
 1991 – „Lightdarkness“, გალერეა Friedrich, კოლნი
 1992 – „Cote coeur Cotecoleur“, ფრემინგის არტ-ცენტრი

KOKA TSKVEDIANI

Born 1957, Tbilisi
1975-80 studings in Tbilisi state University
Solo Exhibitions

1994 - Djanashia Georgian history museum, "New Gallery", Tbilisi
Selected Group Exhibitions
 1992 - "Election and Value", Djanashia Georgian history museum "New Gallery", Tbilisi
 1993 - "America-500", Djanashia Georgian history museum, "New Gallery", Tbilisi
 - "Abstinence", Djanashia Georgian history museum, "New Gallery", Tbilisi
 - "Art-миф", Moscow International Art market, Moscow
 1994 - "Winter has to be outlived", State Library Tbilisi
 1995 - "Media space", Georgian Art state Museum, Tbilisi
 - "Gift", Gallery "Art-synthesis" Tbilisi
 1996 - "Cartesian refraction and experience of heart", Gallery on Kashirka, Moscow
 1997 - "The recall of childhood", Modern Art Gallery, Tbilisi
 1998 - Georgian modern art, Zaarland Radio, Zaarbrucken

ILIKO ZAUTASHVILI,

born 1952, Tbilisi
1974 Graduated from the Academy of Arts, Tbilisi
Solo exhibitions and actions

1978 - "Merani" Art Gallery, Tbilisi (prohibited)
 1981 - "Walls", Institute for Industrial Desing, Tbilisi
 1988 - "Concept as a Plastic Idea", Petrovsky Lines Exh. Hall Moscow
 1991 - "LIGHTDARKNESS", Gallery "Friedrich", Koln
 1992 - "Cote coeur Cote Coleur", Freyming Art Center, France
 - "Presence", performance, Freyming Art Center, France
 1993 - "Through Nature", Gallery "Scheper", Amsterdam
 - "Inspiration", Meden, Amsterdam
 1994 - "Through Nature" R.A.S.P., Amsterdam
 1998 - "Am I you?", performance, I International worckshop in Mirzaani, Georgia
 - "Birth in Birth", video-concept, Theatre Artistic Athevains, Paris

– „Presence“, პერფომანსი, ფრემინგის არტ-ცენტრი
 1994 – „Through Nature R.A.S.P.“, ამსტერდამში
 1998 – „Am I you?“, პერფომანსი, I საერთაშორისო ვორკ-შოპი, მირზაანი
 – „Birth in Birth“, ვიდეო-კონცეფტი, „Theatre Artistic Athevains“, პარიზი

ძირითადი გამოფენები:

1974-79 – I და II არაოფიციალური აქცია-გამოფენები, თბილისი
 1976-79 – ახალგაზრდა მხატვრების დამოუკიდებელი გამოფენები, თბილისი
 1980 – ქართველი მხატვრების გამოფენა, სოფია
 1986 – „გენერაცია-80“, მხატვრის სახლი, თბილისი
 1987 – არაფერადიკალი ხელოვნება, გაერთიანება „ერ-მიტაჟი“, მოსკოვი
 – არაფერადიკალი ხელოვნების I ჯგუფური ჩვენება, „ეროვნული გალერეა“, თბილისი
 1988 – „ავანგარდი 88“, ქარვასლა, თბილისი
 1989 – „რუსული და საბჭოთა ავანგარდი“, გალერეა „Bodenhschatz“, ბამელი
 – „Georgishe Kunstler“, გალერეა „Korner-Park“, ბერლინი
 – „Red and Wite“, გალერეა, „Dijkstra“, ამსტერდამში
 – „ტოტალური სივრცე“, გალერეა „მარსი“, მოსკოვი
 1990 – „Georgia on my mind“, Dumont-Kunsthalle, კოლნი
 – „7+7 Charlottenborg“, კოპენჰაგენი
 1991 – „Da Gegen Verbotene Ost Kunst“, ვენა, ბერლინი
 1992 – „შავი ზამთარი“, ქარვასლა, თბილისი
 – „Heat and Conduct“, გალერეა Mappin, შეფილდი,
 – გალერეა Arnolfini, ბრისტოლი
 1994 – „აბრეშუმის გზა“, ქარვასლა, თბილისი
 1995 – „Ein Dialog“, Haus der Bayer Ag, Leverkusen Theodor-Heuss-Akademie, Gummersbach
 1996 – „Megauniverse“, გალერეა, TMS, თბილისი
 – „ხატი და შექმენება“, ეროვნული გალერეა, თბილისი
 1997 – „Zwischen Fotografie und Malerei“, გალერეა Ifa, ბერლინი
 1998 – „Trans-Formation“, UNESCO, პარიზი
 – „Spike Island International Show“, ბრისტოლი
 – „couriered to ... belt“, Belt ლონდონი
 – „No wall“, ი. ზაუტაშვილი + „Core Performance Company“
 ერთობლივი პერფომანსი, თბილისი-აგლანტი

თემურ ჯავახიშვილი

დაბ. 1951წ. ქ. თბილისში
 1971-1976წწ. სწავლობდა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიაში

პერსონალური გამოფენები:

1989 – ლევილ შამპის გალერეა, სანდიეგო, კალიფორნია
 1991 – თბილისის ისტორიული მუზეუმში, თბილისი
 1994 – თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი
 1996 – თეატრი „ძველი სახლი“, თბილისი
 1997 – აქცია „ტრანს-ფორმაცია“ და ვიდეო-არტი „კედლე“

Selected group exhibitions

1974-75 - I & II unofficial action-exhibitions, Tbilisi
 1976-79 - Independent exhibitions, Tbilisi
 1980 - Group exhibition of Georgian artists, Sofia, Plovdiv
 1986 - "Generation-80", House of the Artists, Tbilisi
 1987 - "Non-Figurative Art", "Ermitazh" Gallery, Moscow
 - I Group Show of Georgian Non Figurative Art, National Gallery, Tbilisi
 1988 - "Avantgarde-88", Tbilisi History Museum, "Karvasla"
 1989 - "Russian-Soviet Avantgarde", Gallery Bodenschatz, Basel
 - "Georgishe Kunstler", Gallery "Korner-Park", Berlin
 - "Red and White", Gallery "Dijkstra", Amsterdam
 - "Total Space", Gallery "Mars", Moscow
 1990 - "Georgia on my mind", Dumont - Kunsthalle, Koln
 - "7+7" Charlottenborg, Kopenhagen
 1991 - "Da Gegen Verbotene Ost Kunst" Vienna, Berlin
 1992 - "Black Marcket", Tbilisi History Museum, Karvasla
 - "Heat and Conduct", Gallery Mappin, Sheffield
 - Arnolfini Gallery, Bristol
 1994 - "Silk road", Tbilisi History Museum, Karvasla
 1995 - "Ein Dialog", Haus der Bayer AG, Leverkusen
 - Theodor-Heuss - Akademie, Gummersbach
 1996 - "Megauniverse", Galerice T.M.S., Tbilisi
 - "Icon and Perception", National Gallery, Tbilisi
 - I International Bienale, Tbilisi
 1997 - "Zwischen Fotografic and Malerei" Gallery-ifa, Berlin
 1998 - "Trans-formation", UNESCO, Paris
 - "Spike Island International Show", Bristol
 - "couriered to ... belt", Belt, London
 - "No wall", I. Zautashvili + "Core Performance company", Tbilisi - Atlanta

TEMUR DJAVAKHISHVILI

Born 1951, Tbilisi
1976 Graduated from Tbilisi state Art Academy
Solo Exhibitions

1989 - David Zamp Gallery, San-Diago, California
 1991 - Georgian history museum, Karvasla, Tbilisi
 1994 - Tbilisi state University
 1996 - Theatre "Old House", Tbilisi
 1997 - Action "Trans-formation" and video-art "wall", "Old Gallery", Tbilisi

ლი", ძველი გალერეა, თბილისი

ძირითადი გამოფენები:

- 1976 - ახალგაზრდა მხატვართა გაოფენა, სურათების ეროვნული გალერეა, თბილისი
- 1991 - საერთაშორისო ხელოვნების I ფესტივალი, იგა-ლია
- 1992 - „არჩევანი და ღირებულება“, „ახალი გალერეა“, თბილისი
- 1993 - „აბსტინენცია“, „ახალი გალერეა“, თბილისი
- 1994 - საფოსტო ხელოვნების საერთაშორისო გამოფენა, საფრანგეთი
- 1995 - საფოსტო ხელოვნების საერთაშორისო გამოფენა, პორტუგალია
- საფოსტო ხელოვნების საერთაშორისო გამოფენა, თბილისი
- ხელოვნების საერთაშორისო გამოფენა, ანკარა
- „საჩუქარი“, გალერეა არტ-სინთეზი, თბილისი
- 1997 - ხელოვნების I საერთაშორისო ბიენალე, შოტლანდიელ და ქართველ მხატვართა ჯგუფური გამოფენა, კლუბი „ფიროსმანი“, თბილისი
- „რაც დამიგოვა ბავშვობაში“, თანამედროვე ხელოვნების გალერეა, თბილისი
- 1998 - „ხელით“, ქართველი და ინგლისელი მხატვრების ერთობლივი გამოფენა, ქარვასლა, თბილისი
- თანამედროვე ქართული მხატვრობა, შაარლანდის რადიო, შაარბრუკენი
- „ანიდან პოემდე“, ერთობლივი პერიფორმანსი აგლანტის თანამედროვე პერფორმანსის თეატრთან, თბილისი

მამუკა ცეცხლაძე

დაიბადა 1960 წ. თბილისში

1979-1984 სწავლობდა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიაში

პერსონალური გამოფენები:

- 1980 - მხატვრის სახლი, თბილისი
- 1997 - გალერეა „ტმს“, თბილისი
- Gallery Ifa, ბერლინი

ძირითადი გამოფენები:

- 1985 - „არქივარეუსი“, თბილისი
- 1986 - „მე-10 სართული“, ქარვასლა, თბილისი
- 1987 - ქუჩის გამოფენა, აღმოსავლეთ ბერლინი
- გალერეა Eeigen+Art, ლაიფციგი
- 1988 - თანამედროვე ხელოვნების ფესტივალი, ნარვა
- თანამედროვე ხელოვნება საბჭოთა კავშირიდან, იუნესკო, პარიზი
- 1989 - „მე-10 სართული“, ეთნოგრაფიული მუზეუმი, სან-ქეტეგერბურგი
- გალერეა Black/White, ბუდაპეშტი
- გალერეა Friedrich, კოლნი
- 1990 - თანამედროვე ხელოვნების ბუნაღე, გალერეა Ariadne, ჰეგერბურგი
- 1991 - „ფიროსმანიდან ავანგარდამდე“, ბარსელონა

Selected Group Exhibition

- 1976 - Young Artist's exhibition, National picture gallery, Tbilisi
- 1991 - International art VI festival, Italy
- 1992 - "Election and Value", Djanashia Georgian history Museum, New Gallery, Tbilisi
- 1993 - Abstinence, Djanashia Georgian History Museum, "New Gallery", Tbilisi
- 1994 - Mail-Art International Exhibition, France
- 1995 - Mail-Art International Exhibition, Tbilisi
- Mail-Art International Exhibition, Portugalia
- Art International Exhibition, Ankara
- "Gift", Gallery "Art-synthesis", Tbilisi
- "The recall of childhood", Modern Art Gallery, Tbilisi
- Art International I Biennial, Schotish and Georgian Artist's Group Exhibition, Club "Pirosmani", Tbilisi
- "By hand", Georgian and English artist's group Exhibition, Tbilisi history museum, Karvasla
- Georgian Modern Art, Zaarland Radio, Zaarbrucken
- "From A to the end of the alphabet", joint performance with CORE performance company, Tbilisi

MAMUKA TSETSKHLADZE

Born 1960, Tbilisi

1984 - graduated from Tbilisi state Academy of fine Arts

Solo exhibition

- 1980 - House of art, Tbilisi
- 1997 - Gallery "TMS", Tbilisi
- Gallery - Ifa, Berlin

Selected group exhibitions

- 1985 - "Archivarius", Tbilisi
- 1986 - "10th floor", Tbilisi history Museum, Karvasla, Tbilisi
- 1987 - "Street exhibition", east Berlin
- Gallery Ecigen+Art, Laipzig
- 1988 - Modern art festival, Narva
- Modern art from the Soviet Union, UNESCO, Paris
- 1989 - "10th floor", Ethnography Museum, Sant-Peterburg
- Gallery Black/White, Budapest
- Gallery Friedrich, Koln
- 1990 - I biennial of Modern Art, Gallery Ariadne, Sant-Peterburg
- Georgian and Belorus Artist's, Tbilisi history Museum, Karvasla, Tbilisi
- 1991 - "from Pirosmani up to Avant-garde", Barcelona
- 1992 - "Heat and Conduct", Mappin Art Gallery, Shef-

- 1992 - „სიხე და კონტაქტი“, Mappin Art Gallery შეფილდო
- 1994 - ხელოვნების ფესტივალი, სოჭი
- თანამედროვე ხელოვნების II ბიენალე, ნეტინი
- 1995 - „ზამთარი გადასაგანია“, ეროვნული ბიბლიოთეკა, თბილისი
- „კარტეზიანი გააზრებანი და გულის გამოცდილება“, გალერეა კამიკაზე, მოსკოვი
- 1996 - „ომის გვერდით“, სურათების ეროვნული გალერეა, თბილისი
- „ხაგი და შემეცნება“ (ქართულ-შვეიცარიული პროექტი), სურათების ეროვნული გალერეა, თბილისი
- თანამედროვე ხელოვნების I საერთაშორისო ბიენალე, სურათების ეროვნული გალერეა, თბილისი
- 1997 - ჯგუფური გამოფენა, ივერთბანკი, თბილისი
- „რაც დამიგოვა ბავშვობაში“, თანამედროვე ხელოვნების გალერეა, თბილისი
- ჯგუფური გამოფენა, Gallery Ifa, ბერლინი
- 1998 - თანამედროვე ქართული ხელოვნება, შაარლანდის რადიო, შაარბრუკენი
- საერთაშორისო ვიდეო-საინფორმაციო გამოფენა, ერევანი
- თანამედროვე ხელოვნების საერთაშორისო ბიენალე, გიუმრი
- საერთაშორისო სიმპოზიუმი, აზერბაიჯანი
- სამოზო გამოფენა, გალერეა „შარდენი“, თბილისი

film

- 1994 - Art festival, Sochi
- II Biennial of Modern Art, Cetini, Montenegro
- 1995 - "Cartezian reflection and experience of heart" Modern Art Museum on Kashirka, Moscow
- 1996 - "Next to the War", Picture Nation Gallery, Tbilisi
- "Icon and Perception", International Modern Art Center, Tbilisi
- "I International biennial of Modern Art, National picture Gallery, Tbilisi
- 1997 - Group exhibition, IvertBank, Tbilisi
- "Recall of the childhood", Modern Art Gallery, Tbilisi
- Group exhibition, Gallery Ifa, Berlin
- 1998 - Georgian modern Art, Zaarland Radio, Zaarbrucken
- International video-informational exhibition, Erevan
- Modern Art international Biennial, Giumri
- International Symposium, Azerbaigan
- Gristmas Exhibition, Gallery "Shardeni", Tbilisi

„ავანგარდი ისევე დამახასიათებელია XX საუკუნისათვის, როგორც ეინშტეინის თეორია, ატომური ბომბის შექმნა ან მოვარეზე გაფრენა. ვისაც არ სურს დარჩეს წარმატებული საუკუნისა და XXI საუკუნის ცივილიზაციის „თანამგზავრად“, უფრო ყურადღებით უნდა გაეცნოს ამ ფენომენს, დაინახოს საკუთარი თავი მასში და პირიქით: იგი – საკუთარ თავში.“

ვ. ტურჩინი

განვლილი საუკუნე – მისი ბოლო წლები შეჯამების ხანაა. ფაქტია და საამაყოა, რომ XX საუკუნის ბოლოს საქართველოში არსებობს უკვე საკუთარი ტრადიციების, განვითარებისა და ისტორიის მქონე, სრულად ჩამოყალიბებული ახალი ქართული ხელოვნება, რომელსაც აუცილებლად სჭირდება წარმოჩენა, სჭირდება მხახველი და შემფასებელი. სწორედ „ახალი ხელოვნების“ ნიმუშების ექსპონირება და მისი ღრმა მეცნიერული კვლევა „N გალერეის“ ძირითადი საქმიანობა, რათა საბოლოოდ განისაზღვროს „ახალი ხელოვნების“ ადგილი და მნიშვნელობა ქართული ხელოვნების ისტორიის განვითარების რთულ და მრავალფეროვან გზაზე.

„N გალერეის“ პრემენტაცია ორი ნაწილისაგან შედგება. პირველი ნაწილი – ეს არის გამოფენა – აქცია, სადაც წარმოდგენილია ქართველ კლასიკოს მხატვართა ნამუშევრები. ამ აქციას არ აქვს პრეგენზია თანამედროვე ქართული მხატვრობის რეტროსპექტულ ჩვენებაზე, არამედ შერწყმის პრინციპიდან გამომდინარე, გალერეის კომპიის გამო-სახატად, გამოუყავით თანამედროვე ქართული ხელოვნების განვითარებაში საეგაო მნიშვნელობის მქონე მხატვართა შემოქმედების ის ნაწილი, რამაც შემდგომში დასაბამი მისცა ქართულ ავანგარდსა და ახალ მხატვრულ ამროვნებას.

პრემენტაციის მეორე ნაწილი წარმოგვიდგენს რვა თანამედროვე ხელოვანს. ექსპოზიციამთ თავი მოუყარეთ გამოსახვის სხვადასხვა საშუალებებით შესრულებულ ნამუშევრებს (ფოტო, ვიდეო-არტი, ინსტალაცია, ობექტი, ფერწერა).

ჩვენი მიზანია, თბილისში შეიქმნას ახალი ქართული ხელოვნების კერა. ეს იქნება პირველი გალერეა საქართველოში, რომელიც ამ მიმართულებით იმუშავებს.

ეწვიეთ „N გალერეას“!

„N გალერეის“ დირექტორი,
ხელოვნებათმცოდნეობის
კანდიდატი ნინო მერვეელი

The avant - garde is as characteristic to XX century as the theory of Einstein, A - bomb or a flight to the moon. One, who does not want to be a "satellite" of the passing and XXI centuries civilization, has to be acquainted to this phenomenon and find himself in it and vice versa.

V. Turchin

Past century - its last years, is the period of summing up.

Acknowledging the fact of existance of the fully formed new Georgian art with its traditions, development and history it is obvious, that it needs to be displayed, needs to be appreciated.

The purpose of the activity of the "N Gallery" consists in exposing the samples of this very "new art", its thorough study in order to define its significance in the history of development of the Georgian art.

The presentation of the "N Gallery" consists of two parts. One is an exhibition - action, where there are represented the works of Georgian classics. This action does not have a claim on the retrospective display of the modern Georgian painting. Selecting the pictures of the outstanding Georgian artists, whose works have a great significance in the development of the Georgian Painting, we wanted to show the position of the gallery. The creations of the artists of this period gave start to the Georgian avant - garde and new artistic thinking in general.

The second part of the exhibition represents eight contemporary artists. We tried to gather together the works created in different manner and style (photography, video art, installation, object, painting).

Our aim is to found a new Georgian art centre in Tbilisi. Our gallery will be the first working in this dierction.

Welcome to "N Gallery"!

Dr. N. Metreveli, Art critic
director of "N GALLERY"

მ. თოიძე, მხატვრის ოჯახი, 1907
M. Toizidze, Painter's family, 1907

ახალი გამოფენა, მითუმეტეს ნაწინობი ავტორების, გულისხმობს (ყოველ შემთხვევაში უნდა გულისხმობდეს) ახლებურ ექსპონირებას, ე.ი. ახალ კონტექსტს, ახალ ინფორმაცულ-მინაარსობრივ დატვირთვას. ზოგადად ეს ეხება ნებისმიერი სახის გამოფენას, მაგრამ ხელოვნების ნიმუშთა ექსპონირებასა და გამოფენა სპეციფიკურ დატვირთვას იღებს - უკვე ცნობილი საგნის ჩვეული კონტექსტიდან ამოღება და მისთვის ახალი მნიშვნელობის მინიჭება ხომ თვით მხატვრული პროცესის ერთ-ერთი არსებითი თვისებაა.

გარკვეული თვალსაზრისით, გალერეაში წარმოდგენილი ექსპონიციის შემთხვევა ალექტავით, როგორც კარგი საფიზიკო ბარათი გალერეის გახსნისათვის: - „აი! აქედან მოვიდივართ!“ ამასთან, ნამდვილად არ იქნებოდა სწორი, ამ გამოფენის მინაარსობრივი დატვირთვა მარტივ თუ სწორხაზოვან ისტორიულ რეგროსპექტივაზე დაგვეყვანა. დაკვირვებით თვლი შეამჩნევს მთელ რიგ თავისებურებებს ავტორთა თუ ნამუშევართა შერჩევაში (შერჩევა ხომ ექსპონირების ერთ-ერთი არსებითი პრინციპია, რომელიც, სამწუხაროდ, ხშირად შედაპირულად გამოიყენება ან სულაც იგნორირებულია. იგი განსაზღვრავს მის კონცეპტუალურ ხასიათს და ამით უახლოვდება მხატვრულ-შემოქმედებით პროცესს). კერძოდ, ქართულ მხატვრობაში თუნდაც ზოგადად ინფორმირებული პირი შეამჩნევს, რომ გამოფენაში არ არის წარმოდგენილი ახალი ქართული მხატვრობის დამწვევი თაობა: გ. გაბაშვილი, ა. მრევლიშვილი და სხვა. ექსპონიციებზე წარმოდგენილი ნამუშევრები არ სცდება 30-იან წლებს, თუმცა ავტორთა უმრავლესობა (ნ. ფიროსმანაშვილისა და მ. ქიქოძის გარდა) შემდგომში საკმაოდ პროდუქტიულად მუშაობდნენ.

ამდენად, გამოფენაზე წარმოდგენილია დროის გარკვეულ მონაკვეთში XX ს-ის 30-იან წლებში შესრულებული ქართველ მხატვართა ნამუშევრები, ანუ ჩვენი ქართული მხატვრობის ერთ-ერთი ყველაზე საინტერესო და მნიშვნელოვანი პერიოდი. ამ ეტაპზე შექმნილი ნამუშევრები სრულ საფუძველს გვაძლევენ ვილაპარაკოთ ჩვენი ეპოქის ქართულ მხატვრობაზე არა მარტო ქრონოლოგიურად, არამედ არსობრივ თვალსაზრისითაც, ე.ი. თავისი მხატვრული მსოფლმხედველობით, გუნდურობით, სპეციფიკური პრობლემატიკითა თუ გადამწყვეტის ხერხებით. ვისაც ოდნავ მაინც ახლავს თანამედროვე ხელოვნება, არ შეიძლება არ გრძნობდეს იმ საოცარ ხაზს, რომელიც XX ს-ის პირველ ათწლებლებში შექმნილი ნამუშევრებს გააჩნიათ. ამ პერიოდში იქმნებოდა გენიალური ნაწარმოებებიც, კარგიც, სამუალოც და სუსტიც, მაგრამ ყველას ამათ შემოქმედებითი ინტენსივობით, თავისუფლებით გატენილი ეპოქის სულის დადი! ეს ეხება როგორც მილიანად თანამედროვე მხატვრობას, ისე მის ერთ პატარა, მაგრამ უაღრესად საინტერესო გამოვლენას - თანამედროვე ქართულ მხატვრობას.

ამდენად გამოფენის ფუნქციონალური დატვირთვა ნათელია - მაქსიმალური კონცენტრაციით, მკაფიო გამორჩევით გამოიყოს და უჩვენოს მაყურებელს ჩვენი მხატვრობის ის მოვლენა, რომლის დონე და ფასი შესაძლოა დღესაც არ არის ბოლომდე ნათლად აღქმული თუ გააზრებული. სწორედ ამ კონცეპტუალურ პრობლემათთან დაკავშირებით, უნდა შევეხეთ გამოფენაში გატარებული შერჩევის მიზნებს, უნდა შევეხეთ გამოფენაში გატარებული შერჩევის მიზნებს, უნდა შევეხეთ გამოფენაში გატარებული შერჩევის მიზნებს...

ნიკო ფიროსმანაშვილი, კრუხი და წიწილები
Niko Pirosmanshveli, The brood - hen and chickens

ა. ციმაკურიძე, ჰეიზაჟი, 1926
A. Tsimakuridze, Landscapes, 1926

ბიტიონი ავტორების, გულისხმობს (ყოველ შემთხვევაში უნდა გულისხმობდეს) ახლებურ ექსპონირებას, ე.ი. ახალ კონტექსტს, ახალ ინფორმაცულ-მინაარსობრივ დატვირთვას. ზოგადად ეს ეხება ნებისმიერი სახის გამოფენას, მაგრამ ხელოვნების ნიმუშთა ექსპონირებასა და გამოფენა სპეციფიკურ დატვირთვას იღებს - უკვე ცნობილი საგნის ჩვეული კონტექსტიდან ამოღება და მისთვის ახალი მნიშვნელობის მინიჭება ხომ თვით მხატვრული პროცესის ერთ-ერთი არსებითი თვისებაა.

Thus, the exhibition represents the works of the Georgian artists created in the certain period of time, from 90-etch to 30-etch of XX c. This is the most interesting and important period of the Georgian painting. The works of this period allow us to speak about the contemporary, of our epoch Georgian painting not only from the point of view of the chronology, but of its essence as well. It means, we can consider the Georgian painting of this time, from the point of view of its word outlook, ideology, tendencies, specific problems or creative methods. One, who has any concern with the contemporary art will feel that special charm, that is so characteristic to the works of the first decades of XX c.

That time there were created brilliant works, as well as good and even quite weak ones. But all of them bear the stamp of the spirit of the epoch saturated with creative intensity and freedom. This can be said, in general, about the whole modern art and in particular, about its small but very interesting part - the contemporary Georgian painting.

ლ. გუდიაშვილი, გიყინან გაბიძის პორტრეტი, 1924
L. Gudiashvili, The portrait of poet, 1924

A new exhibition, especially an exhibition of the well-known artists, means to expose their works in a new way. An exhibition must have a new context, it must bear some fresh information and content. Generally this concerns any exhibition, but when we exhibit the works of art it is especially important, as to take any object out of its usual context and give it a new meaning is a basic feature of a creative process.

From the certain point of view the exposition represented at the gallery "N" may be considered as a good visiting-card for its opening. The exhibition displays the sources of the modern Georgian painting - "This is where we come from!" At the same time the idea of the exhibition is not merely a historical retrospection. An attentive eye will notice that there is a special idea in selecting the authors and their works. As it is known, the selection of the exposition is the most essential principle of any exhibition as it defines its conceptual character. In this sense the selection is somewhat like a creative process. Unfortunately, the importance of the principle of selection is not always seriously taken into consideration while arranging an exhibition, or even worse, sometimes it is almost ignored. In particular, a person, being even vaguely aware of the Georgian painting, will notice that this exhibition does not represent the generation of artists, who were the beginners of the modern Georgian painting, such as G. Gabashvili, A. Mrevlishvili and others and the latest works date to the 30-th, though most of the artists represented (except N. Pirosmanshveli and Sh. Kiknadze) had continued to work quite productively since then.

დ. კაკაბაძე, იმერეთი, 1920
D. Kakabadze, Imereti, 1920

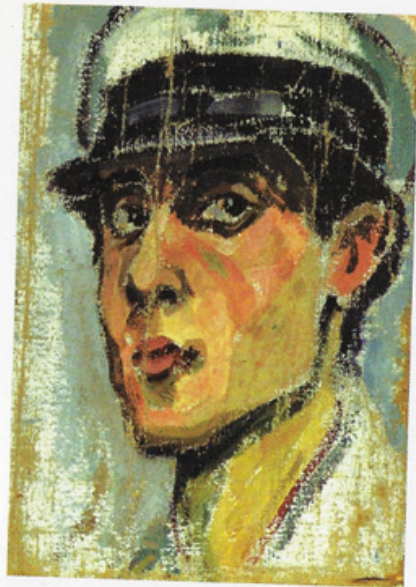
ვის კიდე ერთ პრინციპს. ყველა მხატვარი წარმოდგენილია ერთი ან ორი ნამუშევრით. რა თქმა უნდა, ამ პრინციპის გაგარებაში იმანაც თამაში როლი, რომ ჩვენს რეალობაში, კერძო გალერეაში ამ ეგაპის სრული, გამლელი წარმოდგენა შეუძლებელი იყო, მაგრამ პროფესიონალიზმში იმამი მდგომარეობს, რომ შეზღუდვა, ჩარხი, შესს სასარგებლოდ, საყრდენად გამოიყენო. კერძოდ, შეიძლება საგრძნობლად მეტი ნამუშევრის გამოყენა, მაგრამ გაგარდა მკაყრი და თანაბარი შერწყმის პრინციპი, რამაც საბოლოოდ განსაზღვრა ცნობილი ავტორების ახლებურ კონკეტსში წარმოდგენა-მკაყოლო, ბევრ რამეში დამატრულად განსხვავებული მხატვრები ერთმანეთის გერდით, ერთიანობაში წარმოდგებიან. ცხადია, შეიძლება განდეს კითხვა: არის კი რაიმე საერთო ამ განსხვავებულ ავტორებში? მკაყოლო ინტუიციებში და ასეთივე მკაყოლო რაციონალიზმში! ავანგარდი და თითქმის გრადიციული დამგური ფერწერა! აღმოსავლური

მოტივები და დასავლური გრადიციები, სკოლა! ამასთან დაკავშირებით პირველ რიგში უნდა აღინიშნოს, რომ ინდივიდუალურ გამოვლენაში სიმრავლე საერთოდ აბასიათებს თანამედროვე ქართულ მხატვრობას და ასეა დღემდე! შემდგომ ამისა უნდა გაითვალისწინოთ ისიც, რომ მთლიანად თანამედროვე მხატვრობაში შეუარდება: გრადიცი, სკოლა, ინდივიდუალურობა მკვეთრად შეიყვალა უკანასკნელის სასარგებლოდ და ამდენად ეს მოვალეპოქალური, ანუ ჩვენი დროის მახასიათებელი მოვლენაც არის. ამასთან, ქვეყნისათვის, საქართველოსათვის დამახასიათებელიც, შემთხვევითი არ უნდა იყოს ის ფაქტიც, რომ განუმოზღად უფრო მკაყრად კანონიკურ შუა საუკუნეების მხატვრობაშიც საქართველოში სკოლათა დიდ მრავალფეროვნებას ვხვდებით. ხოლო თავის მხრივ ეს მოვლენა კანონზომიერად გამომდინარეობს უფრო მოგადი ხასიათის მოვლენიდან - ქართული კულტურისათვის (ამ ცნების ფართო გაგებით) დამახასიათებელი დიდი მრავალფეროვნებიდან, რომელიც მით უფრო საოყარია, რომ პატარა ქვეყნის ფარგლებშია წარმოდგენილი.

ამისათვის, რომ დაინახოთ საერთო, ამ ეგაპის საქართველოს მხატვრებს შორის, საჭიროა ყურადღება გაეამახვილოთ არა იმდენად კონკრეტული მსგავსებების შემთხვევებზე, ან ერთიანი მიმართულების ნიშნების ძიებაზე, არამედ რაიმე უფრო მოგად, მაგრამ არსებით, განმსაზღვრელ პრინციპებში. კონკრეტული თანამედროვე მხატვრობაში ელენდება მთელი მისი მრავალფეროვნებისა, კონტრასტული, პოლარულად დაპირისპირებული გამოვლენების მიუხედავად. ყველაზე მოგადი და ამასთან არსებითი ნიშან-თვისება, რომელიც გამოარჩევს ერთ მხატვრულ მოვლენას მეორისაგან, არის მხატვრული მთლიანობის სუეიფიკა, მისი მასტრუქტურირებელი, ფორმა-მინიარსის სუეიფიკის განმსაზღვრელი წესი. როდესაც თანამედროვე ხელოვნების, კერძოდ, მხატვრობის დახასიათებას ცდილობენ, გამოდიან რა უახლესი დროის კულტურის მოგადი გენდენციებიდან - გადარმავის კულტურის ცალკეული კონკრეტული სფეროსა თუ დარგის სუეიფიკურობა, ჩვეულებრივად მიუთითებენ (ამა თუ იმ სახით) ე. წ. მხატვრული ფორმის გამრდილ მნიშვნელობაზე (ცნება ფორმა, როგორც წესი, საკმაოდ არაკორექტულად იხმარება). უფრო კონკრეტულად კი მიუთითებენ პირობითობის, ინდივიდუალობის, მასალის

შ. ქიქოძე, აჭარელი ქალი, 1914
Sh. Kikodze, Acharian woman, 1914

შ. ქიქოძე, ავტოპორტრეტი, 1914
Sh. Kikodze, Self-portrait, 1914

favour to the last. Thus, it is a phenomenon characteristic not only of the epoch, i.e. of our time, but of our country as well. It cannot be a mere coincidence that even in the immeasurably strict Medieval Georgian painting there existed lots of different schools. This phenomenon has its roots in a more general phenomenon - a great variety that is characteristic to the Georgian culture in whole. It's even more surprising when one imagines how small this country is! To realize what is in common among the Georgian artists of this period, it is necessary to pay more attention not to a specific likeness or finelning out some common features but to more general and more essential defining principles, that are revealed in the modern painting, inspite of all its variety, and the features that are sometimes contrasted or even polarity contradictory.

The most general and at the same time the most essential characteristic feature that differs one artistic phenomenon from the other is the specificity of the artistic integrity, its organizing, from and content defining rule. Trying to characterize modern painting one proceeds from the general tendency of the newest time culture, viz. to emphasize the specificity of each sphere or blanch of culture usually pointing to the widened role of, so called, artistic form (as a rule, the notion of form is used too incorrectly). More precisely, one points to the significance of relativity, indelividuality, revealing the material, i. e. clear colours, line, plane and specific regulating principles - rhythm, contrast, etc. This is the problem that needs to be studied separate-

ე. ახვლედიანი, ძველი სამრეკლო, 1926
E. Akhvediani, Old church bell tower, 1926

ვ შერპილოვი, ნატურმორტი, 1939
V. Sherpilov, Still-lives, 1939

შხატრული ინტუიცია. იმის გარკვევის გარეშე, თუ რა შექანნიში მუშაობს აქ, მთავარია აბსოლუტური ბუნებრიობა და ღამაჯერე ბლობა. ზღანევითან კი მძაფრი ხამგასმული კონტრასტი თავისე ბურ ეპიკაგემი გაღასული, შეგნებული ფორმათა თამაში. ამგვარი მსგავსება-სხვაობების მავალითები უამრავია გამოფენაზე და მავურებელს, შხატრობის გურმანებს უხვი მასალა ეძლევათ მათი აღმოჩენისა და ტაობისათვის.

რა თქმა უნდა, გამოფენა გარკვეული ისტორიული ეგაბობრივი ევალებალობის აღქმის საშუალეხასაც იძლევა: ფიროს-მანაშვილის გენია ფანტასტიკური ბუნებრიობით აკავშირებს წარსულის მონუმენტურ ხედვას თანამედროვეობისათვის დამახასიათებელ სამყაროს კონკრეტულ-სახასიათო ფორმებში აღქმასთან; მ. თოიძესთან თავისებურად აისახება XX-ის დსაწეისის მოგალი გენდენციები, გამოვლენილი უფრო სპეციფიკურ ღამგურ-ფერწერულ ენაბე-საქართველოში მან პირველ-მა გაიამრა დეკლამაციის გარეშე ფართო წერის მნიშვნელო-

ბა, ფერის სუფთა გამოვლენის მოთხოვნილება (შორეულად რომ მოგვაგონებს ფერის ფორმასთან მიმართების აღნაშთის ნაბისგებს: ბონარსა და ვიუარს); კაკაბაძის, გუდიაშვილის, ზღანევიანის ნამუშევრები ავანგარული შხატრობის ამოცანათა გაამრების იმ მაღალ ღონეს ავლენენ, რომელიც 10-20-იანი წლების შიჯანაზე მომწიფდა; ხოლო გამოფენაზე წარმოღვენილი ვ. ახვლედიანისა და ქ. მაღალაშვილის ნამუშევრებში, მათ მაღალშხატრულ ღონეში ოღანე უკვე გამოსაქვიის მომავალი „სოცილისტური“ იდეოლოგიის პრესი, ისევე როგორც 30-იან წლებში შესრულებულ ფერწერულ თუ გრაფიკულ ნამუშევრებში. ამასთან, ძალზე საინტერესოა, თუ როგორ ახერხებენ 30-იან წლებში შხატრები მანის შეინარჩუნონ (თუ ჯერ კიდევ შეინარჩუნონ?) ინტერესი შხატრული ენისად-მი. ა. ბაბუქაძე-მელიქოვი, პ. ბლიოტკინი და ვ. შერპილოვი მეთის მასალის სპეციფიკის გამოვლენის ხარჯზე, ხოლო ლ. გუდიაშვილი პირიქით – ნახატის, სუფთა ხამის და გონაღური მოდელირების, განზოგადებული პლასტიკური ფორმის ხარჯზე, როდესაც პროფესიულ-ტექნიკური ოსტატობა გაღადის შხატრულ ოსტატობაში.

უ. ბლიოტკინი, ნატურმორტი, 1930
P. Blotkin, Still-lives, 1930

ამდენად, წარმოდგენილი გამოფენა ნამედილად ახალ კონტექსტში გვიჩვენებს ჩვენი თანამედროვე ქართული შხატრობის კლასიკოსებს, გვაძლევს საშუალეხას ახლებურად აღვიქვათ მათი შესანიშნავი ქმნილებანი, მიღწევები, ღონე, როგორც ერთად, ისე ცალკეც და კიდევ ერთხელ ვიგრძნოთ იმ ეპოქის განუმეორებელი სურნელი.

„N გალერეის“ პირველი და ამდენად მუგად მნიშვნელოვანი განაცხადი ძალზე საინტერესოდ და რაც მთავარია, დამაჯერებლად გამოიყურება. როგორც არ უნდა გაგრძელდეს შემდეგ გამოფენათა სერია – უშუალოდ შემდგომი ეგაბის თუ დღევანდელი დღის შხატრობით, საფუძველი – მყარი და ფუნდამენტური-უკვე მონიშნულია.

ხელოვნებათმცოდნეობის კანდიდატი
გოგი ხოშტარია

bition and an interested visitor will be deligated to find them out by himself.

The exhibition affords an opportunity to apprehend certain historic and stage changes in the Georgian painting as well. The brilliance of Piroshmanashvili joins the past monumental vision to the apprehension of the world in the concrete forms, characteristic to the contemporary art, with splendid easiness.

The works of M. Toidze represent the general tendencies of the beginning of XX century revealed more specifically in the easel painting. He was the first artist in Georgian, who realized the significance of painting widely, i. e. without detailing and the meaning of a clear colour (in the correlation of form and colour dislantly reminding to Nabists - Bonnard and Vuillard).

The works of Kakabadze, Gudiashevili and Zdanevich reveal a high level of understanding the artistic problems of the avant - garde painting, that matured in 10-20-th of our century.

In the works of H. Akhvediani and K. Magalashvili one can already notice (in spite of a high level of their painting) the press of the forthcoming "socialist" ideology. This tendency is also seen in the works of 30-th. Here it is extremely interesting to find out that the artists of 30-th are still interested in the artistic language. Such painters as Bazhbaurk - Melikov, Blyotkin and Sherpilov express themselves through revealing the specificity of oil colours. Gudiashevili goes to the counter direction achieving his aim by means of drawing, clear line, tonal modeling and generalized plastic forms. This is when technical skill transfers into artistic.

Thus the exhibition represents the classics of the modern Georgian painting in a new context (and not only Georgian but Armenian and Russian as well), that allows us to apprehend their brilliant creations, their achievements in a new way and to feel the unique odour of the epoch.

The exhibition that is held in the "N Gallery" seems to be extremely interesting and significant. The start has been made very successfully.

We must hope that the gallery will continue its active work in future too.

კ. ზღანევიანი, კომპოზიცია ავტოპორტრეტით
K. Zdanevich, Composition with Self-portrait

Dr. Gogi Khoshtaria
Art critic

ილუსტრაციები Illustrations

ნიკო ფიროსმანაშვილი, კრუხი და წიწილები, ნინო ანდრიადის საკუთრება
Niko Pirosmashvili, The brood hen and chickens, N. Andriadze property

მ. თოიძე, მხატვრის ოჯახი, 1907, მოსე თოიძის სახლ-მუზეუმი
M. Toidze, Painter's family, 1907, M. Toidze personal museum

ა. ციმაკურიძე, პეიზაჟი, 1926, მანანა ქიქოძის საკუთრება
A. Tsimakuridze, Landscapes, 1926, M. Kikodze property

ლ. გუდიაშვილი, გიციან გაბიძის პორტრეტი, 1924, გიციან გაბიძის სახლ-მუზეუმი
L. Gudiasvili, The portrait of poet, 1924, T. Tabidze personal museum

დ. კაკაბაძე, იმერეთი, 1920, არჩილ ღარჩიას კოლექციიდან
D. Kakabadze, Imereti, 1920, A. Darchia property

შ. ქიქოძე, აჭარელი ქალი, 1914, ლალო ბარათაშვილის საკუთრება
Sh. Kikodze, Acharian woman, 1914, L. Baratashvili property

შ. ქიქოძე, ავტოპორტრეტი, 1914, მანანა ქიქოძის საკუთრება
Sh. Kikodze, Self-portrait, 1914, M. Kikodze property

ე. ახვლედიანი, ძველი სამრეკლო, 1926, მანანა ქავთარაძის საკუთრება
E. Akhvlediani, Old church bell tower, 1926, M. Kavtaradze property

ა. ბაიბუქ-მელიქოვი, ელენე გამრეკელის პორტრეტი, 1933, ირაკლი გამრეკელის სახლ-მუზეუმი
A. Bajbeuck-Melikov, The portrait of Helene Gamrekeli, 1933, I. Gamrekeli personal museum

ქ. მაღალაშვილი, განა ელიავას პორტრეტი, 1932, ქეთევან მაღალაშვილის სახლ-მუზეუმი
K. Magalashvili, The portrait of Gana Eliava, 1932, K. Magalashvili personal museum

ს. ქობულაძე, ქალის პორტრეტი, 1927, კოლექციონერ გივი ბარათაშვილის საკუთრება
S. Kobuladze, Woman's portrait, 1927, G. Baratashvili property

ვ. შერპილოვი, ნატურმორტი, 1939, მხატვრის ოჯახის საკუთრება
V. Sherpilov, Still-lives, 1939, Painter's family property

პ. ბლიოტკინი, ნატურმორტი, 1930, მხატვრის ოჯახის საკუთრება
P. Bliotkin, Still-lives, 1930, Painter's family property

კ. ზდანევიჩი, კომპოზიცია ავტოპორტრეტით, კოლექციონერ გივი ბარათაშვილის საკუთრება
K. Zdanevich, Composition with Self-portrait, G. Baratashvili property

„N გალერეა“ მადლობას უხდის ნამუშევართა მფლობელებს ქართული ხელოვნების
მემკვიდრეობის დაცვისათვის, გალერეის თანადგომისა და ნდობისათვის

პრეზენტაცია 2 PRESENTATION 2

XX ს. ბოლო ათწლეულს ქართული ხელოვნების სივრცეში საკმარისად ჩამოყალიბებული სახე მიიღო მსოფლიო მხატვრობის პროცესის შესაბამისმა მოვლენამ, რომელიც 80-იან წლებში გამოვლინდა პოსტსოციალური გეოგრაფიულ არეალში და რომლის ბიძგი პოლიტიკური სისტემის რღვევამ გამოიწვია.

ამავე საუკუნის დასაწყისში კი ჩვენში ჯერ კიდევ შესაძლებელი იყო მხატვართა შემოქმედებითი თავისუფლება და სწორედ ევროპულ სამხატვრო სკოლას ნამარბეზმა თაობამ შექმნა თავისი დროის შესაბამისი პროფესიული ხელოვნება, რომლის საუკეთესო ნიმუშებსაც გვთავაზობს გამოფენის პირველი ნაწილი. სამწუხაროდ, ეს შესანიშნავი თაობა დავით კაკაბაძის, ლალო გულიაშვილის, შალვა ქაქიბის, ელენე ახვლედიანისა და სხვათა სახით იძულებული იყო უკუეგრო თავიანთი მონაპოვარი და კომპრომისული ენა გამოეყენებინა სასტიკი ტოტალიტარული სინამდვილისათვის. ვიღაცეს ეს შეძლო, ვიღაცემ ვერა – სოც-რეალიზმის გაბატონების პერიოდში თავისუფალი ამრევნება საბოლოოდ დაითრგუნა და ახლერგარუნდის პიშიციანზე გადავიდა მცირედი გამონაკლისის გარდა. ასე გრძელდებოდა ნახევრსაკურონიანი პერიოდი, ვიდრე 80-იან წლებამდე, როდესაც დაიშვა კულტურის განხილვით სამყაროსთან და გამონადეგმა მონობიდან – თავისუფლებისაკენ.

ბელნიერება – იყო თავისუფალი შემოქმედებაში – წიალად ხელათ 80-90-იანი წლების მხატვრებს და მათ შორის იმ რვა მხატვარს, ვინც გამოფენის II ნაწილში XX საუკუნის ბოლო პერიოდს წარმოადგენს.

ძირითადად ეს ის თაობაა, რომელთა მხრებზეც გადაიარა ახლა უკვე თავისუფალი არჩევანის გაკეთების სიმძიმე – ანუ მომღვაწეებულ საინფორმაციო მასალაში სხვადასხვა მიმდინარეობების, „ამბების“ ვახაზარმუის და გათავისების პროცესმა. ეს და მათივე თაობის სხვა მხატვრები უღივსი ენერჯითი, ხალისითა და უანგარობით, შეეჭიდნენ მათთვის ახალ, თუმცა უზომოდ მიმდევრულ და საინტერესო პრობლემებს.

დღეს უკვე შეიძლება ითქვას, რომ ჩვენში არ მოხდა რაიმე ერთი მძლავრი მიმდინარეობის ან გენდენციის გაბატონება, არამედ წარმოიხიდა თითქმის მთელი სპექტრი თანამედროვე მხატვრული ცხოვრებისა – პოსტმოდერნიზმის, პოსტკონცეპტუალიზმის, კონცეპტუალური ხელოვნების და სხვათა სახით, რომელთა შორის თითოეული ხელოვანი საკუთარი პიროვნული თვისებების შესაბამისობას პოულობს. აქ, პარალელური დასავლური პროცესისაგან განსხვავებით არ მოხდა გოგალური უგულვებელყოფა ისეთი სახვითი მცენებებისა, როგორცია გილო, მეთი, ნახატი, არამედ სახეზეა მხოლოდ მათი მაქსიმალური გრანსფორმირება, დროსთან მიმართებაში, რაც ხშირად აღქმება ერთგვარი „მაპორჩენის“ ნიშნად. ჩემი აზრით კი, ეს ეთნიკ-ფსიქოლოგიური თავისებურებაა, ისევე როგორც თვალმისიკური ლტოლვა ესთეტიკურობისა და მითოლოგიისაკენ.

ქართული ვიზუალური ხელოვნების მოგადი სურათი საკმაოდ ჭრელია. შესაძლოა ეკლექტიკური კი, მაგრამ მას ინტერნაციონალური პარამეტრების ვარდა, თავისი პიროვნული მომხიბვლელობა და რაც მთავარია, უფრო მალწვევები ახასიათებს. მცენება „ქართული ავანგარდი“ (რაც არ უნდა ჭრიდეს ყურს ეს გერმინი) რეალურად არსებობს – გამო-

The phenomenon, corresponding to the world artistic processes, has been fully formed in the space of XX c last decade Georgian art. Its first appearance was notices in 80-ieth in the post-soviet geographic area and was stimulated by the collapse of the political system.

At the beginning of the century freedom of creative work of artists was still possible in our country and the generation, accustomed to the European artistic school, created professional art, corresponding to their time. The first part of the exhibition offers us the best of their works. Unfortunately, the representatives of this brilliant generation such as David Kakabadze, Lado Gudishvili, Shalva Kikodze, Helen Akhvediani and others were compelled to abandon their achievements and compromise with the brutal totalitarian reality. In the supremacy of Social realism free thinking was suppressed and moved the the underground. It went on like this till 80-ieth, when to wall to the free world was destroyed and became possible to find the way out from servitude to freedom.

The artists of 80-90-ieth were lucky to experience this freedom of creative work. Among them are the artists, who represent the last period of XX c and whose works are exhibited in the second part of the exhibition. Mainly this is the generation who had to carry the “burden” of free choice, i. e. to understand and realise a great variety of information and all sorts of “-isms”.

Today we might say that there was no dominance of any strong trend or tendency in Georgian art, but there revealed the whole spectrum of the contemporary artistic life—post-modernism, post-conceptualism, contextual art and others, where each painter found conforming with his personal character and ability. Here, in contrast to the parallel western processes, such notions of fine arts as canvas, oil, drawing were not totally ignored, but were ultimately transformed in accordance with the time that was often apprehended as a sign of something like “lagging behind”. To my mind it is an ethnic and psychological peculiarity, as well as a pronounced inclination to aestheticism and mythologism.

A general picture of the Georgian visual art is rather variegated, probably, even eclectic, but besides the international parameters, if is characterized with its personal

ჩეული არა მხოლოდ დასავლეთისგან, არამედ იგივე რუსულ თანამედროვე მხატვრობისაგან სახვითი მკაფიო ნიმუშებით, რომელთა თვალნათელი ხილვაც შევვიძლია ამ გამოფენაზე. თანამედროვე ქართულ ავანგარდს საკმარისი გრადიენტი გააჩნდა თუნდაც ფორმისა, დავით კაკაბაძის, ავთო ვარაზისა და სხვათა სახით, რომელთა მიმდევრებს წარმოადგენს დღეს გალერეა. და თუ დღი დავით კაკაბაძის წინასწარმეტყველებას მოვიშველიებთ „თანამედროვე ხელოვნება იქნება ახალი გეგნიკური საშუალებების გამოყენება ხელოვნებაში“ – დღევანდელი მხატვრები სრულად იყენებენ კაცობრიობის პროგრესის მონაპოვარს და ჩვენი დროის ახალი ამრევნების, თანამედროვე ფილოსოფიის შესაბამის ვიზუალურ ხელოვნებას ქმნიან.

ოლეგ გიმენკო – შეიძლება ითქვას „უკანასკნელი რომანტიკოსი“ ამ მხატვართა შორის. სიუჟეტები, რომელსაც ის იყენებს ხან ყველასათვის ნაცნობი ისტორიისა თუ მბაარის, ხან კი თავადვე შექმნილი მითისგან შედგება. მისთვის არავითარ სიროულეს არ წარმოადგენს ჩამოშლული საციკლო აფიშაზე ჯამბაზის მუღმივი დრამა შეიქნის ან ეურნალის ძველი, გაყრდილი ყდა გემის კლის გამოსახულებით „მფრინავი პოლანდიელის“ ხაგად აქციოს. მის მიერ არჩეული ამბავი ყოველთვის სეკუნდარია და უფრო ხშირად გრძნობების ან თავად გმირების განაღვრებისკენ მივყავართ, მაგრამ იმდენად ვულწრფულად დასტირის ყოველ მთვანს, რომ შეუძლებელია არ თანაურბინო და არ ირწმუნო მხატვრის სეველა.

ნამუშევარი „უსასრულო ფრენა“, რომელიც ვეზიუერის სხივანს ეძღვნება, სეველს, ბავშვობისა და ოცნების ნაყნობ არომატს აგარტებს. თუმცა, აბჯერად, მონიგრებ ვარსკვლავთცივების უწყვეტი მოძრაობა, სამუდამოდ გვაშორებს გრავიკულ ფსინალს და მარაიდეოლოგიაში გადაიყვანს ეს „უსასრულო ფრენა“.

მამუკა ცეცხლაძე ეკლავაც სურათით არის წარმოდგენილი, რაც უკვე მხატვრის დეკლარირებულ კრედილ შეიძლება ჩაითვალოს, რადგანაც უკანასკნელ დროს ის შევნიხებულად ამბობს უარს მისთვის დამახასიათებელ ხატვის ისეთ ფორმებზე, როგორცია ინსტალაცია თუ პერფორმენსი და ისევე „სურათულობის“ კონცეპტში ეძებს პასუხს თავისი მხატვრული და სულიერი პეციანებისთვის. ვფიქრობ, იმიტომაც, რომ ეს პასუხი აშკარად მოძებნილი აქვს და საკუთარი ჩამოყალიბებული და უწყვეტი რწმენა გააჩნია.

„უწყვეტილი ვაჭრის“ მდარულ-რომანტიკული განწყობა, შღვის მოგზაურობის, ქარისა და ოცნების ნაცნობი ნიშანი, მამუკა ცეცხლაძის ერთ-ერთი საუკეთესო შიგნებაა, რომლის წინაშე დაფენილი გეგნიკური ხალისის ნაგლევი კიდევ უფრო ამბაფრებს გარდასული და უმშვენიერესი სამყაროს დაკარგვის შეგრძობას.

სურათი „ვენეციელი ვაჭარი“ ის დიდი მითის ნაწილია, რომელსაც მხატვარი უკვე დიდი ხანია ქმნის და რომლის საუკეთესო ნიმუში „ამერიკა“, „ბერლინი“, „ლონდონი“, ვუმერულია და დაუციყვარი მირაჟებით თანსდევს ამ ათწლეულის თბილისის ბობოქარ და ეკლავებად სინამდვილეს.

ნიკო ცეცხლაძის თქმით, „მხატვარი რომ ცხოვრობს უკვე აქედან შღლის ახალი“, მართლაც მისი ცხოვრებაც მხატვრობაა, ანუ მუღმივი შემოქმედებითი იმპულსის ძიება

charm and obvious achievements. The Georgian avant-garde (how strange it may sound) exists in reality and differs not only from the western painting, but from the Russian contemporary painting as well with quite distinct traits, that are clearly seen at the exhibition.

The Georgian avant-garde has its quite strong tradition owing to Niko Piroshmanashvili, David Kakabadze, Avto Varazi and other well-known painters. Today the gallery represents their followers. Here it is worth mentioning the words of great David Kakabadze - “Modern art will use all new technical means”. Indeed, the artists of today really use the achievements of human progress and create the visual art in accordance to our time, new mentality and contemporary philosophy.

Oleg Timchenko, perhaps is the last romantic among these artists. The subject, he uses, sometimes consists of a story or a fairy-tale known to everybody or he invents a myth by himself. There is no difficulty for him to recognize an eternal drama of a clown in the torn circus bill or imagine and old and faded cover of a magazine with a picture of a ship keel as a “Flying Dutchman”. The stories he depicts are always sad and lead to the destruction of the characters, but he mourns for each of them so frankly, that we always sympathise with him.

His work “Infinite flying” is dedicated to the memory of Antoine de Saint-Exupery. It bears the familiar odour of melancholy, childhood and dreams, though this time an eternal star falling movement, depicted on the monitor, takes this “Infinite flying” away from us, to the eternity.

Mamuka Tsetskhladze is again represented with a picture, that can be accepted as his declared credo, as far as he refuses to use any other figurative forms (installation or performance) quite deliberately. Again he tries to find the answer to his artistic and spiritual quests in the form and context of a picture.

Fairytale and romantic mood of his “Venetian Merchant”, familiar charm of sea, travelling, wind and dreams, emphasized by a piece of a Turkman carpet, laid on the floor nearby, all this causes the feeling of loss of the past wonderful world.

“Venetian Merchant” is a part of a that huge myth, that the artist had been creating for long time and the best

ნებისმიერი ფორმალური მიზეზით: იქნება ეს ყოფითი ნიუთი, ამინდი, ხასიათი თუ მასალის ფაქტურა; ნიკო ცეცხლაძე ზოგადად ანიკურ ბაღში მის მიერ გაკეთებული ბილიკის მსგავსად (აქცია „გმა“) ეკვლავს გზას თანამედროვე ხელოვნებაში და შესაძური სიჯიუტით დადის ამ გზაზე: იცვლის მუშაობის სტილს და მასალას, არ ჩერდება ერთხელ მიღწეულზე და თავისი გარდასახვის უნარქვეშ უნარქვეშ მთელ გარემოს. ამასთან მაინც ვერ და არ გავრბის ჯერ კიდევ „შეათე სართულს“ პერიოდში მარადიულ ფასეულობად აღიარებულ ფანტასტიკური მხანებების სამყაროს, ჯამბაზებსა და ანგლომებს, ნეონის შუქით მაქლურად განათებულ სვედიან და მზიარულ ზღაპარს, ჩემი აზრით, ამ მხატვართა შორის მისი შემოქმედება ყველაზე მეტად იგვეს ამ ხელოვნებისათვის დამახასიათებელი წინააღმდეგობების მთელ პალეტაზე, გამოფენაზე წარმოდგენილი ნამუშევარი დიდი შოშის ფერადი ფოტოსა და გრაფიკული სერის ერთობლიობა. ჯამბაზები და ანგლომები ფოტოსა და ნახატში, ცხადსა და სიმბარში. ამასთან, ამ ორ საპირისპირო საწყისს ნიკო ცეცხლაძე, მისთვის ჩვეული ნიჭიერებით, ერთი მილაწილობად ბძევის და ერთიანი შემოქმედების ძალას სძენს.

უშანგი ხუმარაშვილი საერთო სურათიდან რამდენადაც გვერდზე მდგომი ფიგურაა ამ ექსპოზიციამ, თუნდაც იმიტომ, რომ შედარებით წინა თაობის წარმომადგენელია და მისი მხატვრული მამოყალიბება არა თავისუფალ გარემოში, არამედ მძიმე, დახშულ წლებში ხდებოდა და ამდენად პროცესის მისთვის ბევრად რთული და მტკივნეული იყო. მხატვარ ვერა ბუღაძის თქმით, „უშანგი ხუმარაშვილი საბჭოური პერიოდის ანდერგრაუნდის კლასიკური განსახიერებაა. ის ორმხრივ იატაკქვეშეთის პირობებში იღვწოდა, რადგან არა მარტო ოფიციალურად საზოგადოებრივი წრეები იყო დევნილი, არამედ თბილისის მოსორობით თელავში ცხოვრობდა და მანქანა მოახერხა შეენარჩუნებინა ყველაზე პროგრესული ტენდენცია – უახლეს სახელოვნო აზროვნების სისტემაში ჩართვისა“.

გამოფენაზე მხატვარი ორი აბსტრაქტული ფერწერული ტილოთი არის წარმოდგენილი, რომელთა ძლიერი ექსპრესიული ხასიათი და უღალადი დიდი ენერჯეტიკული მუხტის მიუხედავად, მაინც არ ხერხდება ამ ხელოვნანის სრული პორტრეტის გამოგანა, რადგანაც მისი შემოქმედება ბევრად მრავალფეროვანი (ფერატიული მხატვრობა, სერენობრივი, ობიექტური, გრაფიკული ნამუშევრები) და სახიერია.

კოკა ცეცხლიანის ნამუშევარი აშკარად ქვეყნობიერების კვლევას ეხება და სოციალურ პრობლემატიკის პასუხობს.

ბავშვთა დანაშაული, უყოველთა კრიმინალიზაცია არის ეს? XX საუკუნის მიწურულის სასტიკი სინამდვილის მძიმე დალი მომარდის სულერი სამყაროზე, თუ საერთოდ ბავშვის გაუცნობიერებელი უნარი – გვიყვით მიაყენოს მშობელს, მეგობარს, ცხოველს?!

განსხვავებებიან კი ომგამოვლილი, დაზარალებული და დამწვარი თბილისისა თუ სოხუმის ქუჩებში გამოზრდილი „ყლი“ ბავშვები ჩვენი ბავშვობის წითელკვანასხევიანი „კარგი“ ბიჭებისაგან, თუ ეს უკურნებელი სენია და მხოლოდ ჩვენი ცხოვრების გამომწვევებულბამ და უღმობილობამ გამოაღვინა, დასანახი ვახადა ეს პრობლემა პირველ რიგში ისეთი შემოქმედებისთვის, როგორც კოკა ცეცხლიანია. მხატვარი რომელიც აქტიურად შეიძლება ითქვას აგრესიულად ეხება სინამდვილეს და ყოველგვარი შეღამებებისა თუ რომანტიკის გარეშე ვეჩვენებს ამ „კონსტრუქციულ“ (Outlaw) დარჩენილ სამყაროს. ინსტალაციის ცალკეული ნაწილების მდებარე „ეკლავილიობა“ და ექსპრესიულობა ამ კონტექსტში სასესებით მიესადაგება ნამუშევრის ხასიათს და შემოქმედების ძალას მაგებს მას.

pieces of which followed a stormy and unsteady reality of Tbilisi of the last decade as an ephemeral and unforgettable mirage. Among these works are: “America”, “Berlin” and “London”.

According to **Nico Tsetskhladze** - “an artist’s life itself produces something new”. Indeed, his life is creating i. e. seeking for a constant creative impulse in any form of an every day life. Nico Tsetskhladze tries to find his own way in the contemporary art, changes the style of work and materials, does not stop at his achievements and subdues the whole world to his ability of transformation. At the same time he does not ignore the fantastic world of the “tenth floor” acknowledged as having an eternal value; the world inhabited with clowns and angels and illuminated with an alluring neon light. To my mind his works embrace the whole spectrum of contradictions characteristic to this art. The work represented at the exhibition is the unity of a large coloured photography and series of drawings - clowns and angels, depicted in photographs and drawings, in reality and dream. N. Tsetskhladze joins these two contradictory principles with easiness and talent in an impressive whole.

Ushangi Khumarashvili stands somewhat aside from all these artists. First, he belongs to a comparatively older generation and then, his formation as an artist, took place not in a free surrounding, but in the hard times and therefore this process was much more difficult and painful for him than for the other painters. According to Gia Bugadze - “Ushangi Khumarashvili is a classic embodiment of the Soviet period underground”. Even more, he worked in conditions of a double underground, as he was not only expelled from the official artistic society, but from Tbilisi as well and lived far from the capital, in Telavi. In spite of all his problems he managed to maintain the most progressive tendency of joining the system of the newest artistic mentality.

At the exhibition the artist is represented with two abstract pictorial canvases. Despite the strong expressiveness and energetic intensity of these works, it is still difficult to show this artist fully, as his creative works are too multiform (figurative painting, spatial objects, drawings) and picturesque.

ვარი რომელიც აქტიურად შეიძლება ითქვას აგრესიულად ეხება სინამდვილეს და ყოველგვარი შეღამებებისა თუ რომანტიკის გარეშე ვეჩვენებს ამ „კონსტრუქციულ“ (Outlaw) დარჩენილ სამყაროს. ინსტალაციის ცალკეული ნაწილების მდებარე „ეკლავილიობა“ და ექსპრესიულობა ამ კონტექსტში სასესებით მიესადაგება ნამუშევრის ხასიათს და შემოქმედების ძალას მაგებს მას.

თუკი დასაზრდობაში მხატვარმა თავისი შემოსილა ახალ ქართულ მხატვრობაში შერეულქვეული ტილოებით განაცხადა („ახალი გალერეა“, 1994 წ), ღღეს კოკა ცეცხლიანს არა მხოლოდ შედარებით დათვალეობის უფლებას გვაძლევს (ფერწერა „ჩანქერი“), არამედ მის ქვეყნობიერში ჩახედვის საშუალებასაც იძლევა, სადაც მონიტორიდან შეცნობილი თვალუბარბილი ბიჭუნა ვხვდებით.

ილია ზაუტაშვილი უკანასკნელი ოქწლეულის განმავლობაში საკმაოდ თანმიმდევრულად „მობრაობს“ პოსტ-კონცეპტუალურ სივრცეში.

მხატვრის გამოცდილებას, რომელიც ჯერ კიდევ 80-იანი წლების დასაწყისში შერა ბანძელაძისა და ვია ედგერაძის გვერდით შეიძინა, ის ხელოვნების თეორეტიკოსის ცოდნასაც ამატებს და საუკუნის მიწურულს კიდევ უფრო ვიწრო სრუტეში წარმართავს თავის კონცეპტს. ილია ზაუტაშვილი გარემომცველ სამყაროს ხამგახმულად სოციალურ ჭრდში ათავსებს, ინარჩუნებს რა მოვლენებისაში დაკვირვებისა და არა მორანტიკის პოზიციას („მეგაარქივი“ 1996, „პირადი ცხოვრება“ 1997, „მეხე ვეკლავურს გარდა ჩემი ბულისა“ 1996).

ილია ზაუტაშვილს მხატვართა შორის განსაკუთრებით ახასიათებს იდეის მკაფიოდ და შესაბამისად ჩამოყალიბება და მისი პედანტური ხორცმსხმა, რასაც ის ჩვეული ელემენტარობით ახერხებს და ეს მისთვის „ჩვევეუ არის და მოთხოვნილებაც“. სწორედ ასეთი დახვეწილი ამოცანის წინაშე ვეჩვენებს ამ გამოფენაზე და წარმოდგენილი ფოტოლოკუ-მენტაციისა და ნიუთიური სამყაროს განცნობის გვთავაზობს. მეტრონომის ისრის მოძრაობის თანმიმდევრულად ისმის კითხვა: ყოველი არსებული ნიუთი თუ ფოტოზე აღბეჭდილი პროცესი რა არის ჩვენითვის: ჩვევა თუ მოთხოვნილება, აუცილებლობა თუ კოდირებული ქმედება, თუ მხატვრის წინარე ნამუშევრის სათაურს დავესესებოთ, „მისი ირაციონალური თამაში, როგორც ყოველთვის, მომხიბლავია“.

რამდენიმე წლის წინათ უღრთოდ გარდაცვლილი ჩვენი მეგობარი, ხელოვნების თეორეტიკოსი და ავანგარდისტი მხატვარი კარლ კაჭარავა **თემურ ჯავახიშვილის** შესახებ წერდა: „ნამუშევრების ერთი მრავალრიცხოვანი სერია გაკეთებულია კვადრატულ დაფაზე, რომელთა ცენტრში პაგარა „სარკმელია“ გაჭრილი – იქნებ ეს მომავალი ინსტალაციის ნაწილებია?“

კარლს, როგორც ყოველთვის, ინტეიციაში არ უღალადა და ღღეს გამოფენაზე სწორედ ამ იდეის რეალიზება მოხდა გალერეის მაქსიმალური ხელშეწყობით (უნდა აღინიშნოს მასალის სპეციფიკიდან გამომდინარე, სირთულეების დაძლევის შესანიშნავი პრეცედენტი).

შეწავნა ბალახის სწორკუთხა ფარდა მასშტაბითა და განთავსებით შემოქმედების, როგორც სრულიად დედამწვის სახეა. მასში გაჭრილ პაგარა სარკმელს კი მონიტორის საშუალებით გრანსცენდენტურ სივრცეში გავეყვართ. ფირზე

The work of **Koka Tskhvediani** concerns investigating subconsciousness and answers the social problems.

Children’s and innocents’ criminal - what is it? A sign of a cruel reality of the end of XX c on the soul of a child or just his unconscious desire to hurt parents, friends, animals? Is it possible to say, that “bad” children, brought up in war and in the destroyed and burnt Tbilisi and Sokhumi, differ from “good” boys of our generation with red pioneer ties or is it an incurable illness and the naked reality of our life made it possible to reveal this problem? Koka Tskhvediani shows us this “Outlaw” world very aggressively, without romanticizing. A little bit more “frankness” and expressionalism of different parts of the installation are quite adequate to the nature of the work and add more intensity to it. If at the beginning the artist declared his entry in the new Georgian painting with the reverse side canvases (“New Gallery”, 1994), today Koka Tskhvediani allows us not only to observe the surface of his work (an oil painting “Waterfall”), but to see his subconsciousness as well, where there is a boy with dropped eyes depicted on the monitor.

For the last twenty years **Elias Zautashvili** has been “moving” in the post-conceptual space quite consistently. He owns not only theoretical knowledge of art, but an experience that he had gained working together with Shura Bandzeladze and Gia Edzgeradze at the beginning of 80-cith. He describes the world from the social pint of view, but not as a moralist but as an observer - “Megaarchive”, 1996, “Private Life”, 1997, “Touch Everything But my Heart”, 1996.

Elias Zautashvili can be characterized as a painter, who realizes his ideas in the most precise way very elegantly and it is his “Habit and needs” as well. At the exhibition he offers us a very interesting photographic documentation and an objective world. One may ask what are all these things for him - need or just a habit, or perhaps, according to the title of the painter’s previous work - “His Irrational Play is Charming”.

A friend of ours, an art historian and the avant-gard painter Carlo Kacharava, who died unexpectedly some years ago, has written the following about **Temur Javakhishvili**: “Numerous series of works are situated

მზაგერის სულიერი ძიების მეგაფორა—კიბეზე აღმასვლაა აღბეჭდილი, რომელიც წყალშია არეკლილი და დაღმა სე-
ლადაც იკითხება, რითაც პანალურობის მღუარს სცილდება.
მზახველს ბევრი საფიქრალი და საწვლომი უჩნდება ამ ნა-
მუშევართან, რომელსაც თემო ჯავახიშვილის მთელი მოლ-
ვაწობის (თეატრისა თუ მზაგერობაში) მსგავსად, თანაბროე-
ნების, თანაბმარების პრინციპი უღვევს საფუძვლად და აღ-
ამიანთათვის საკუთარი სულის სარკმლის გახსნისა და მის
მიღმა თან გაყოლიების სურვილი ამოძრავებს.

გურამ წიბახაშვილის, როგორც ფოტოხელოვანის
შემოქმედება უკვე საკმარისად არის შეფასებული და აღი-
არებული. უკანასკნელ დროს მისი ძიებები, ახალი სამზაგერო
ენის თვალსაზრისით, დიდ ყურადღებას იპყრობს. ფოტო მის
ნამუშევარში კონკეტის ნაწილად იქცა. მასთან ერთად
ხშირად გვეხვები, ნიეთი ან ნახაგი ფიგურირებს.

ასეთია მისი ბოლოდროინდელი სურათები: „ულისე“,
„ავგობიოგრაფია დაბადებამდე“, „ალისა“. გამოფენაზე წარ-
მოდგენილ ნამუშევარში—„ქალი, ღრუბელი“ ავგორი არ
გაურბის თავის ძირითად პროექციულ ინგერესს და კვლე-
ვის სფეროდ — დროის ცვალებადობისა და მისი დაფიქსირე-
ბის პრობლემას წარმოაჩენს. ღრუბელი წამიერად იცვლება,
ქალი კი წლების განმავლობაში... საბოლოოდ ყოველივე
ცვალებადია. ხელოვანი, და მით უფრო ფოტოკამერით შეი-
არალებული მზაგერი აფიქსირებს და მუდმივ ხიციხლეს
სძენს მათ. ამასთან, შედეგი არ იქნება ვთქვა, რომ გურამ
წიბახაშვილმა, როგორც მემბიგანემ, დააფიქსირა და ისგო-
რიას შემოუნახა მთელი ჩვენი თაობის და მასთან 80-90-ანი
წლების ქართული ავანგარდული ხელოვნების ქრონიკა.
იქნებ მარადიულობისათვის?!

ხელოვნებათმცოდნე
ლალი ანდრონიკაშვილი

on a square board with a “window” in the middle—may be
they are the parts of a future installation?”

Intuition had never betrayed Carlo, so today the ex-
hibition offers visitors the realization of this idea. A square
cutrian of green grass with its scale and arrangement re-
minding an image of the earth and a cut through small
window, by means of a monitor, takes us to the transcen-
dental space. There is depicted a metaphor of the spiri-
tual quest of the artist - an ascent of the stairs, that re-
flected in the water, can at the same time be apprehended
as a descent. The artists offers the visitors not only to
enjoy, but also to think over his creations.

Guram Tsibakhashvili's photographs are al-
ready appreciated and valued. His last quests of new ar-
tistic forms are very interesting. Photography in his works
or a part of the whole together with text, an object as a
drawing. Here we can mention his works of the last pe-
riod: “Ulice”, “Autobiography before being born”, 1999,
“Alice”.

In the work, displayed at the exhibition - “A women,
a Cloud” the artist shows his main professional interest -
the problem of time changing and its fixation. A cloud
changes in a moment, a woman during some years... at
last everything changes.

An artist with a camera fixes and gives an eternal
life to everything that changes. Here it is worth mention-
ing that Guram Tsibakhashvili fixed and saved for the
history the chronicles of the Georgian avant-garde paint-
ing of 80-90-eith.

Who knows, may be they are saved for eternity?

Lali Andronikashvili

Art critic

უშანგი ხუმარაშვილი, აქტი, 90X145, ტილო, ზეთი, 1990
Ushangi Khumarashvili, Act, 90X1.45, oil on canvas, 1990